

1. Základní věta aritmetiky

Každé přirozené číslo větší než 1 lze jednoznačně rozložit na součin prvočísel.

2. Entropie

Entropie je množství informace obsažené ve zprávě. Teorie informace měří entropii zprávy průměrným počtem bitů, nezbytných k jejímu zakódování při optimálním kódování (minimum bitů). Entropie zprávy ze

$$H(X) = - \sum_{i=1}^n p_i \cdot \log_2(p_i)$$

zdroje X je , kde p_1, \dots, p_n jsou pravděpodobnosti všech zpráv X_1, \dots, X_n zdroje X a n = počet bitů nutných k optimálnímu zakódování zprávy X_i .

3. Rozdíl mezi blokovou a proudovou šifrou + příklady

Rozdíl mezi proudovou a blokovou: Bloková (Hill) bere celistvé bloky jako samostatné jednotky a mimo ne nekouka, proudová (Vernamova) kouka na průběh a výsledky šifrování předchozích částí zprávy a podle toho se upraví šifrovací metoda

4. Vigeněrova šifra

Kryptografická transformace $OT(p_1, p_2, \dots)$ odvozená od klíče K je $c_j = |p_j + K_{|j|n}|_N$. Číslo n se nazývá periodou Vigeněrovské šifry, nebo také délkou klíče.

Jinými slovy, při šifrování se text rozdelí na bloky délky n , pak se každému bloku přičítá klic. Při desifrování se klic odečítá.

5. Způsoby předávání veřejných klíčů

zverejnění - málo bezpečné

veřejně dostupný adresář - stará se o něj správce, možnost nabourání adresáře

pomocí autority pro veřejné klíče - všechny V_k jsou uloženy u autority a před každou komunikací se stahují. Bezpečné, ale hodně komunikace

pomocí certifikátu - certifikační autorita podepíše veřejný klíč svým soukromým klíčem, přidají se další údaje a je zajištěno, že certifikát byl vytvořen CA. Dvě strany potom mohou komunikovat mezi sebou bez komunikace s CA

6. Vzdálenost jednoznačnosti

Vzdálenost jednoznačnosti: $\delta_U = \frac{H(K)}{D}$, kde $H(K)$ je neurčitost klíče a D je redundance jazyka otevřené zprávy

7. HMAC - popsat nebo nakreslit

Používá se k overení integrity a autentizaci zároveň.

Pres tajný klíč zesiluje hash dané zprávy.

Postup:

- 1) Zarovnáme tajný klíč nulami
- 2) Provedem XOR tohoto zarovnaného klíče s číslem 'ipad'
- 3) K tomuto připojíme zprava původní zprávu.
- 4) Výstup bodu (3) zahashujeme danou hashovací funkcí.
- 5) Provedeme XOR výstupu bodu (1) s číslem 'opad'
- 6) K tomuto připojíme výstup bodu (4)
- 7) Toto celé zahashujeme danou hashovací funkcí a prohlásíme za výstup.

8. Co je to orakulum?

Stroj, který na stejný vstup odpovídá nějakým výstupem. Víme akorát, že když dáme stejný vstup podruhé, dostane stejný "nějaký" výstup

Vigeněrov autoklav

Heslo je pouze jedno písmeno klíče, znaky hesla byly tvořeny už přímo předchozím znakem ST (scítání v modulu 26): $c_1 = p_1 + h_1$, kde $h_1 = k$ a $c_i = p_i + h_i$, $i = 2, 3, \dots$, kde $h_i = c_{i-1}$.

Rozdíl mezi šifrováním a kódováním

Šifrování

Proces převodu OT na ŠT.

Kódování

Zakóduje zprávu do podoby, ve které je možné zprávu přenášet neznámým prostředím tak, aby se zpráva nepoškodila. Např.: Přidání parity, Base64 (datové přílohy v e-mailech atp.)

Křížová certifikace

Křížová certifikace je proces, kdy si 2 různé CA (certifikační autority) navzájem podepíší své certifikáty.

Napsat malou Fermatovu větu

Nechť $a \in \mathbb{N}$, p je prvočíslo, $p \nmid a$, pak platí kongruence $a^{p-1} \equiv 1 \pmod{p}$

Rozdíl mezi symetrickou a asymetrickou šifrou

Symetrická - Pro šifrování i dešifrování se používá stejný klíč.

Asymetrická - Pro šifrování a dešifrování se používají různé klíče - privátní a veřejný.

1. Co je to kvadratické reziduum a nonreziduum + příklad (6 bodů)

Pokud m je kladné celé číslo, celé číslo a je **kvadratické residuum** modulo m , když $\gcd(a, m) = 1$ a kongruence $x^2 \equiv a \pmod{m}$ má nějaké řešení. Když tato kongruence nemá žádné řešení, je **kvadratické nonresiduum** modulo m .

2. Pojem substitute a transpozice (3 body)

Transpoz/šifrování spočívá v zamíchání písmen OT

4. Eulerova veta (2 body)

Nechť $m \in \mathbb{N}$ a $a \in \mathbb{Z}$. Když $\gcd(a, m) = 1 \Rightarrow a^{\Phi(m)} \equiv 1 \pmod{m}$.

5. Princip generování hesla a jeho použití u RC4 (4 body)

Počítání s bajty \rightarrow redukce modulo 256.

i se systematicky zvyšuje modulo 256, j je náhodný klíčově závislý index

klíč - permutace S , která se nejdříve zamíchá dle jiného algoritmu

Hodnota $hindex$ obsahuje heslovou posloupnost generovanou tímto algoritmem.

$i = j = 0$

for index = 0 to n

{

$i = (i + 1) \bmod 256$

$j = (j + S(i)) \bmod 256$

vymení mezi sebou hodnoty $S(i)$ a $S(j)$

$hindex = (S(S(i) + S(j))) \bmod 256$

}

2. definovat multiplikativní inverzi + podmínku existence (3 body)

Máme číslo a a modul m . Inverze je takové číslo b , pro které platí že $|a \cdot b|_m = |b \cdot a|_m = 1$. Inverze existuje jenom pokud $\gcd(a, m) = 1$

3. Solení (co to je, na co to je) (3 body)

solí se výchozí hodnota IV

pres veřejný kanál se posílá IV ale šifruje se s "osoleným" IV

solení spočívá v zašifrování IV pomocí klíče který znají jenom komunikující subjekty

výhoda tedy je, že se skutečné IV neposílá pres veřejný kanál

4. Vernamova šifra (3 body)

Heslo je nahodně generováno a stejně dlouhé jako OT, je použito jen jednou. Tím se zajišťuje dokonalá bezpečnost šifrování. Na OT (5b na písmeno v 32znakovém Baudotově kódu) se bit po bitu binárně načítá náhodná posloupnost bitů klíče (dvojitá páska).

5. co je konfúze a difúze (2 body)

Konfúze

technika k potlačení redundance ve zprávě

maří vztahy mezi ŠT a OT

příklad: Caesarova šifra, proudové šifry

Difúze

technika k potlačení redundance ve zprávě

rozprostírá redundanci OT

příklad: transpozice

6. Popsat operační mód šifer který slouží k autentifikaci (za 6 bodů)

MAC - message authentication code - zajišťuje integritu dat.

Autentizuje původ zprávy a řeší obranu proti náhodným i úmyslným změnám nebo chybám na komunikačním kanálu.

MAC je krátký kód, který vznikne zpracováním zprávy s tajným klíčem (K1). Klíč by se měl použít jiný než k šifrování zprávy.

Výpočet MAC probíhá tak, že se zpráva jakoby šifruje v modu CBC s nulovým IV, přičemž průběžný ŠT se nikam neodesílá.

MAC je pak tvořen až posledním blokem ŠT_n, přičemž je možné ještě jedno přidavné šifrování navíc, tj. MAC = EK₂(ŠT_n). Z výsledného bloku se obvykle bere jen část (většinou polovina) o délce potřebné k vytvoření odolného zabezpečovacího kódu.

MAC zajišťuje autentizaci původu dat. Nezaručuje nepopíratelnost.

2. Popište podvržení veřejného klíče

Subjekt A posle svojí VK_A a svojí ID_A, subjektu B. Utocník U má aktivní přístup k veřejnému kanálu. U zachytí správu a vytvoří novou správu VK_U||ID_A a posle B. B si myslí, že VK_A=VK_U a zasílá správu s VK_U a posle A. U desifruje a získá M. U pozná VK_A, zasílá M a posle A.

3. Co to je transpoziční šifra? Uveďte příklad

OT se napíše do obdelníkové matice (tam, kde nestací OT, se strčí nějaký padding jako třeba znak 'X')... a ta se transponuje.

Kryptoanalýza se provádí podle onoho odsazení. Jakmile je jasné, jak daleko jsou od sebe nyní znaky které byly předtím za sebou, dá se zjistit, jak transponovat matici zpět.

4. Jaké kroky má proces luštění šifer?

Identifikace – jaký šifrovací systém byl použit.

Prohlášení – způsob šifrování zprávy, určení nemenných částí systému.

Nastavení – určení, jak se mění proměnné části kryptosystému.

2. Bezpečnost kryptosystému se posuzuje ve třech situacích - vypsát, popsat (5 body)

duvernost - informace se nedostane neautorizovanému subjektu

integrita - data docházejí v nezmenené podobě

dostupnost - kdo je autorizovaný, má kdykoli k informacím přístup

5. Popište nebo nakreslete distribuci veřejných klíčů pomocí certifikátu. (4 body)

certifikační autorita podepíše veřejný klíč svým soukromým klíčem, přidají se

další údaje a je zajištěno, že certifikát byl vytvořen CA. Dvě strany potom mohou komunikovat mezi sebou bez komunikace s CA

Heslo je pouze jedno písmeno klíče, znaky hesla byly tvořeny už přímo předchozím znakem ŠT (scitání v modulu 26): $c_i = p_i + h_{i-1}$, kde $h_1 = k$ a $c_i = p_i + h_i$, $i = 2, 3, \dots$, kde $h_i = c_{i-1}$.

5. Vlastnosti digitálního podpisu

Nezfalšovatelnost, autentizace – podpis se nedá napodobit jiným subjektem než podepisujícím

Overitelnost – příjemce dokumentu musí být schopen overit, že podpis je platný

Integrita – podepsaná zpráva se nedá změnit, aniž by se zneplatnil podpis

Nepopiratelnost – podepisující nesmí mít později možnost popřít, že dokument podepsal

7. Generator mod p. Uvedte příklad

$$|g^a|_p = b$$

- b jsou čísla od 1 do p-1
- a je libovolné celé číslo
- p je prvočíslo
- g je konstanta, menší než p

1. Popište výpočet dešifrovacího klíče u exponenciální šifry. Dokažte, že dešifrováním ŠT získáte správný OT.

Celé číslo d, pro které platí $de \equiv 1 \pmod{m-1}$, d je multiplikativní inverze e modulo (m - 1), která existuje, pokud $\gcd(e, m-1) = 1$

$$|c^d|_m = |(p^e)^d|_m = |p^{ed}|_m = |p^{k(m-1)+1}|_m = |(p^{m-1})^k p|_m = |p|_m,$$

2. Dešifrujte následující ŠT zašifrovaný pomocí svislé transpoziční šifry: "NPSEEIBCFENRZAA"

Řešení: "NEBEZPECNASIFRA"

3. Vysvětlete, co je to řetězec certifikátů a kořenová certifikační autorita.

Entita, která vydává digitální certifikáty ostatním.

Certifikát obsahuje údaje o majiteli a jeho veřejný klíč.

Je podepsan digitálním podpisem certifikační autority a certifikační autorita je tedy pojišťkou jeho pravosti.

Posloupnost certifikátů od certifikátu uživatele až k certifikátu kořenové CA se nazývá [řetězec certifikátů](#)

4. Otázka na entropii - něco jako "Jaka je pravděpodobnost při max. entropii?"

$$1/n \log(2)^n$$

5. Vypočtení redundance angl. textu, kodování UCS-2, 16b slova

Nadbytečnost (redundance) jazyka: vzhledem k jednomu písmenu vyjadřuje kolik bitů je v jednom znaku daného jazyka nadbytečných a je dána výrazem: $D = R - r$. Číslo $100D/R$ udává kolik bitů jazyka je nadbytečných procentuálně.

Způsob výměny tajemství mezi A a B pomocí certifikátu

1. A a B si mezi sebou vymění certifikáty.
2. Oba si ověří platnost certifikátu u svých certifikačních autorit.
3. Certifikát obsahuje veřejný klíč a algoritmus pomocí kterého se má šifrovat.
4. Pokud A chce šifrovat něco pro B, použije algoritmus a klíč ze certifikátu osoby B.
5. Pokud B chce šifrovat něco pro A, použije algoritmus a klíč ze certifikátu osoby A.

PRIKLADY

MD5 a Damgard-Merklova konstrukce, Padding - doplnění zprávy M obecné délky do bloků(AHOJXXX) a její iterativní zpracování

- text zpracovává v rámci hashe po blocích.

```
H[0] = Inicializacni Vektor
H[i] = F(H[i-1], M[i])
H[posledni] = vystup
```

Damgard-Merklovo zesílení hashovací funkce

- Zpráva se doplní tak, aby do násobku 512b (nebo jiného násobku, podle zvolené hash fce) zbyvalo 64b. Tam se doplní 64b hodnota delky zprávy. Tím je hash odolnější.

MD5

- Kontext tvoří 4 slova po 32b, A, B, C, D. Poslední kontext je výstup.
- Zpráva je zpracována po skupinách 512b, které se dále dělí po 32b na 16 bloků.
- Bloky >16 se řeší vyxorováním z předchozích.
- Je předdefinovaný IV
- Jsou předdefinované konstanty K, jedna se přixoruje k dílčímu výsledku. Mení se pro každý blok.
- Zpracovává v 16×4 rundách; po každých 16 rundách se mení rundovní funkce.
- Na konci se na výstup aplikuje Davies-Meyer

Feistelova typu(vysvětlit, dát příklady)-byly dány dvě matice a ukázat permutaci pro desifrování (18 bodů)

SLidy od 194. DES, TripleDES, IDEA, CAST

Máme m_0, m_1 vytvoříme $c_1 = m_1, m_2$, kde $m_2 = m_0 \oplus f_1(m_1)$ a $c_2(m_2, m_3)$, kde $m_3 = m_1 \oplus f_2(m_2)$.

Desif.: $m_1 = m_3 \oplus f_2(m_2)$ a $m_0 = m_2 \oplus f_1(m_2)$.

definice algoritmu Feistelova typu. Popsat DES. Použití a výhody TripleDES (18 bodů)

DES

Klíč má 56b, ale používá se 64b, protože další jeden bit u každého bytu je parita.
Blok má 64b. Rund je 16.

Sestnact podklíčů se vyrábí tak, že se provádí rotace a permutace klíče.

Na začátku se provede permutace bitů vstupu, na konci se provede ještě jedno prohození levo a pravo strany a následně inverzní permutace bitů vstupu.

Rundovní funkce 'f' vezme danou část $R(i-1)$ a v bloku 'E' ji expanduje z 32b na 48b. K tomu se přixoruje upravený klíč. Výstup se sounese do substitučních boxů (z 48b opět na 32b) a následně permutuje.

3DES

- Tri klíče (popř. dva, s tím že první a třetí se rovnají), tři aplikace DES.
- Strida se enkrypcí, dekrypcí, enkrypcí (E, D, E) - důvodem je kompatibilita s DES.
- Šifrování: $OT \Rightarrow E(k_1) \Rightarrow D(k_2) \Rightarrow E(k_3) \Rightarrow ST$
- Desifrování: $ST \Rightarrow D(k_3) \Rightarrow E(k_2) \Rightarrow D(k_1) \Rightarrow OT$
- 3DES je spolehlivý ! klíč je dostatečně dlouhý a teoretickým
- slabinám (komplementárnost, slabé klíče) se dá předcházet)
- 3DES a AES ! platný oficiální standard nahrazující DES.
- 3DES lze, jako jakoukoliv jinou blokovou šifru, použít v různých
- operačních módech (CBC mod) 3DES-EDE-CBC).

Exponenciální šifra-matematické principy- + Diffie-Hellman pro 3 klienty (14 bodů)

- Znak se převede do dvoumístných čísel (např. E = 04, více viz přednáška 3, slide 19) a "splacnou" se podle zvoleného čísla m.
- Například pokud $2525 < m < 252525$, splacnou se dvě takto vytvořená čísla dohromady a fungují jako jedna položka OT, tedy např. $OT[1] = 'EZ' \Rightarrow 425$.
- Funguje podle předpisu:

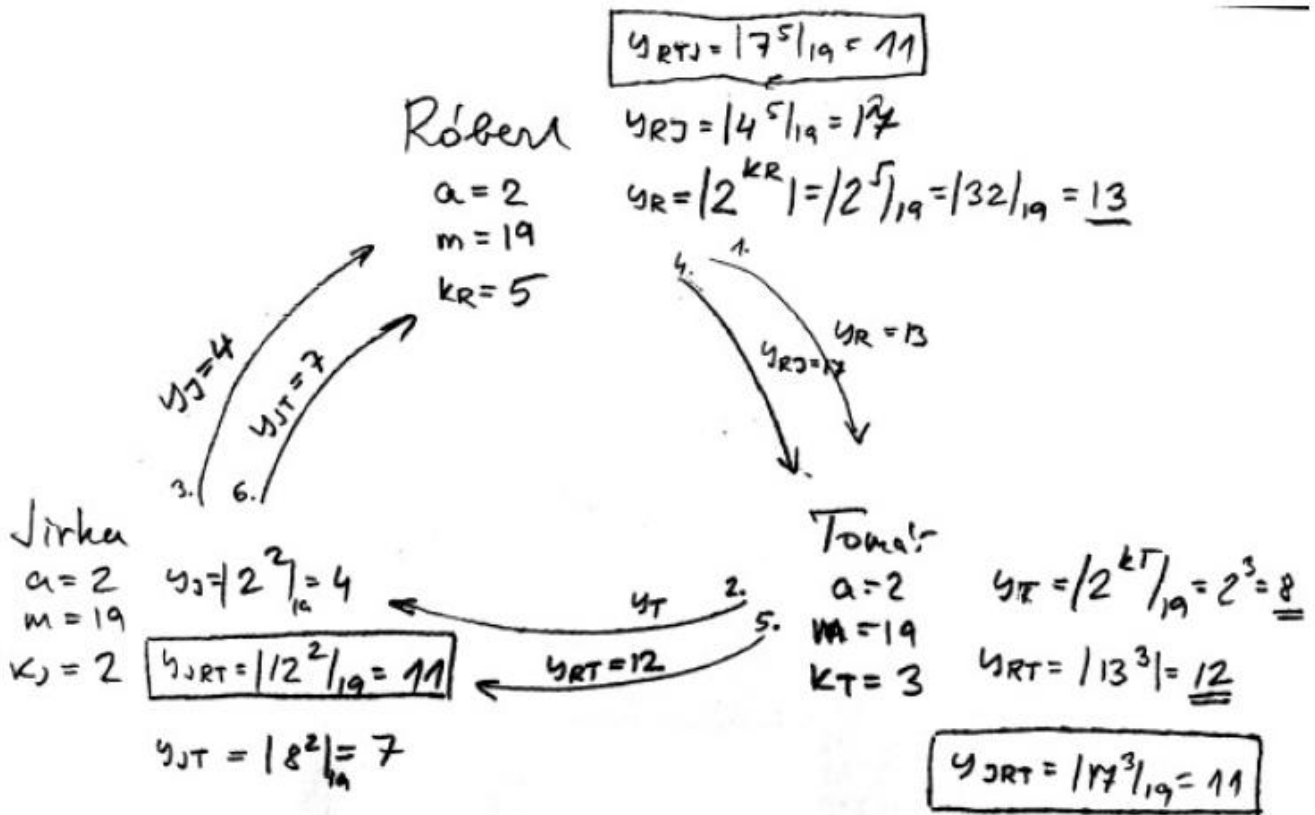
$$ST[i] = |OT[i]|^e \pmod m$$

Desifruje se pres cislo 'd', ktere je definovano jako:
 $|d * e| (m - 1) = 1$

Pak:

$OT[i] = |ST[i] ^ d|m$

Predpoklady: $\gcd(e, m - 1) = 1$.

Hash (hlavně: náhod. orákulum, bezkoliznost, odolnost pro kolizím, narozeninový paradox)

Orákulum

- Stroj, který na stejný vstup odpovídá nějakým výstupem. Víme akorát, že když dáme stejný vstup podruhé, dostane stejný "nějaký" výstup

Náhodné orákulum

- Podmnožina Orákula - je to stroj, který na stejný vstup odpovídá stejným výstupem, ale víme (což u orákula nevíme), že nemá žádný vztah k vstupu.

Bezkoliznost:

- 1. rad: Není výpočetně zvládnutelné najít dvě různé (jakékoliv) zprávy, kde $h(M1) = h(M2)$

Odolnost: $2^{\frac{n}{2}}$

- 2. rad: Není výpočetně zvládnutelné pro náhodný konkrétní vzor x najít druhý vzor y , kde $h(x) = h(y)$

Odolnost: 2^n

Narozeninový paradox

- Narodeninový paradox - Narodeninový paradox říká, že pro n -bitovou hašovací funkci nastává kolize s cca 50% pravděpodobností v množině $2^{\frac{n}{2}}$ zpráv, namísto očekávaných 2^{n-1} . Tedy s 50% pravděpodobností existují v množině dvě zprávy které jsou stejné.
- "K libovolnému člověku z množiny hledáme jednoho dalšího, který má narozeniny ve stejný den jako libovolný z naší množiny."

vs

- "Kolik lidí je potřeba, aby se ke konkrétnímu člověku našel jeden, který má narozeniny ve stejný den."

Zarovnání

- Tak, aby bylo možné jednoznačně odejmout doplněk, tedy jednička a pak potřebný počet nul.

RSA a CRT popsat mat. princip (13 bodů)

Trik spočívá v tom, že si předspočítáme některé konstanty a pak díky nim můžeme mírně jinak desifrovat.

Konstanty:

```
qinv = |q^-1|p
dp = |e^-1|(p-1)
dq = |e^-1|(q-1)
```

Verejný klíč je stejný jako u RSA, privátní je petice $(p, q, dp, dq, qinv)$.

Desifrování:

```
m1 = |c^(dp)|p
m2 = |c^(dq)|q
h = |(m1 - m2)*qinv|p
m = m2 + h*q
```

Popište vlastnosti proudových šifer a rozdíly oproti blokovým šifrám. Vysvětlete význam IV a popište generování hesla u RC4.

IV – inicializační hodnota šifrovacího vektoru.

- Necht' A je abeceda q symbolů, necht' $M = C$ je množina všech konečných řetězců nad A a necht' K je množina klíčů.
- Proudová šifra se skládá z transformace (generátoru) G , zobrazení E a zobrazení D .
- Pro každý klíč $k \in K$ generátor G vytváří posloupnost hesla h_1, h_2, \dots přičemž prvky h_i reprezentují libovolné substituce E_{h_1}, E_{h_2}, \dots nad abecedou A .
- Zobrazení E a D každému klíči $k \in K$ přiřazují transformace zašifrování E_k a odšifrování D_k .
- Zašifrování OT $m = m_1, m_2, \dots$ probíhá podle vztahu $c_1 = E_{h_1}(m_1), c_2 = E_{h_2}(m_2), \dots$
- Dešifrování ŠT $c = c_1, c_2, \dots$ probíhá podle vztahu $m_1 = D_{h_1}(c_1), m_2 = D_{h_2}(c_2), \dots$, kde $D_{h_i} = E_{h_i}^{-1}$.

Popište princip digitálního podpisu. Popište digitální podpis pomocí algoritmu RSA.

Slidy 235.

- Necht' subjekt 1 vysílá podepsanou zprávu m subjektu 2.
- Subjekt 1 spočítá pro zprávu m OT

$$S = D_{SK_1}(m) = |m^{d_1}|_{n_1},$$

kde $SK_1 = (d_1, n_1)$ je tajný dešifrovací klíč pro subjekt 1.

- Když $n_2 > n_1$, kde $VK_2 = (e_2, n_2)$ je veřejný šifrovací klíč pro subjekt 2, subjekt 1 zašifruje S pomocí vztahu

$$c = E_{VK_2}(S) = |S^{e_2}|_{n_2}, \quad 0 < c < n_2.$$

Když $n_2 < n_1$ subjekt 1 rozdělí S do bloků o velikosti menší než n_2 a zašifruje každý blok s použitím šifrovací transformace E_{VK_2} .
Pro dešifrování subjekt 2 nejdříve použije soukromou dešifrovací transformaci D_{SK_2} k získání S , protože

$$D_{SK_2}(c) = D_{SK_2}(E_{VK_2}(S)) = S.$$

K nalezení OT m předpokládejme, že byl vyslán subjektem 1, subjekt 2 dále použije veřejnou šifrovací transformaci E_{VK_1} , protože

$$E_{VK_1}(S) = E_{VK_1}(D_{SK_1}(m)) = m.$$

Zde jsme použili identitu $E_{VK_1}(D_{SK_1}(m)) = m$, která plyne z faktu, že

$$E_{VK_1}(D_{SK_1}(m)) = |(m^{d_1})^{e_1}|_{n_1} = |m^{d_1 e_1}|_{n_1} = m,$$

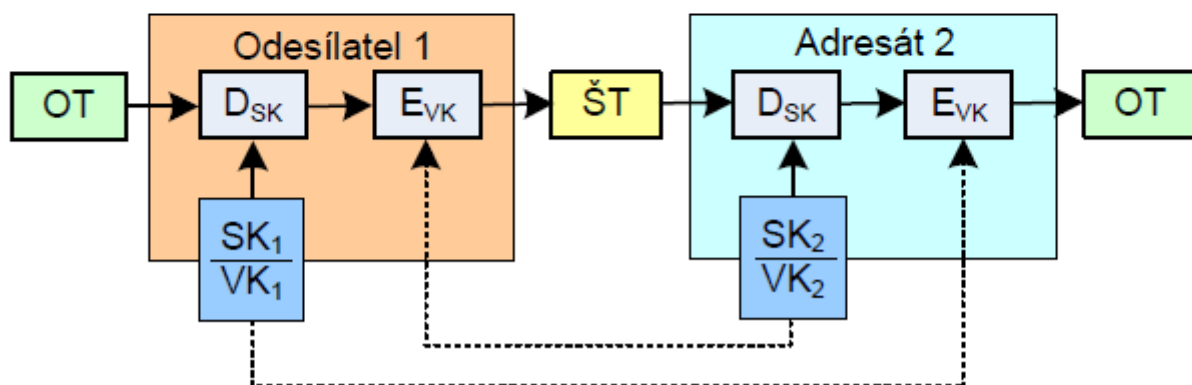
protože

$$|d_1 e_1|_{\phi(n_1)} = 1.$$

Kombinace OT m a podepsané verze S přesvědčí subjekt 2, že zpráva byla vyslána subjektem 1.

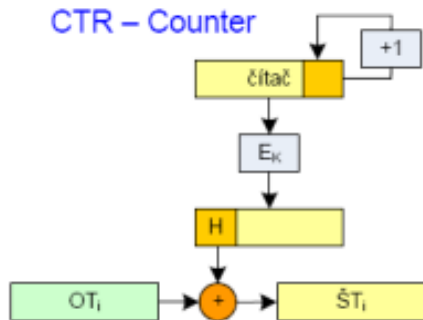
Také subjekt 1 nemůže odepřít, že on vyslal danou zprávu, protože žádný jiný subjekt než 1 nemůže generovat podepsanou zprávu S z originálního textu zprávy m .

Digitální podpis

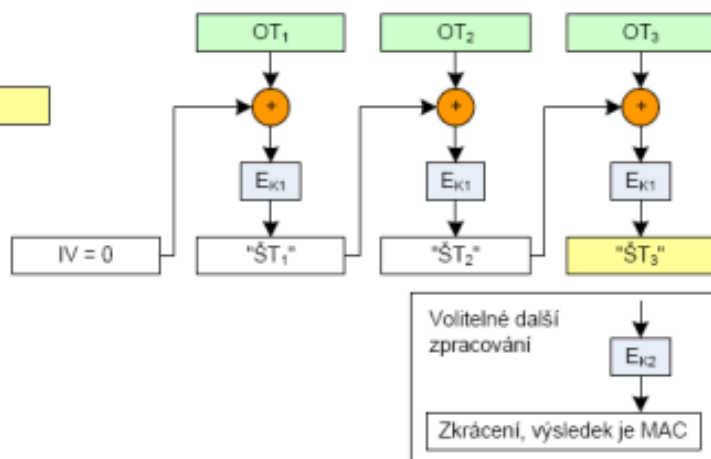

Vysvětlení nebo náčrt operačních módů ECB, CBC, CFB, OFB a Vysvětlení "solení". + MACx`

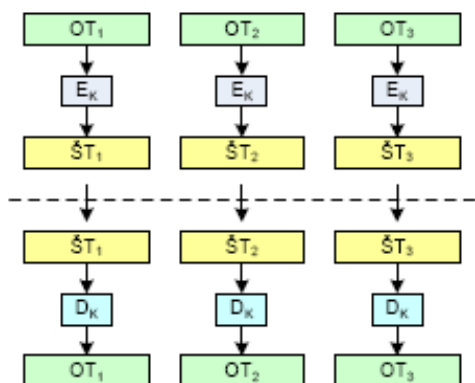
CTR – Counter

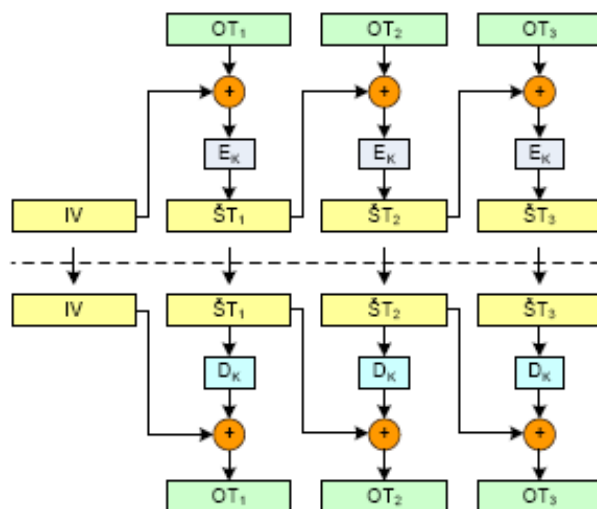
MAC – Message Authentication Code

ECB – Electronic Code Book

CBC – Cipher Block Chaining

CFB – Cipher FeedBack

